

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pia & affectiua deploratio multiplicis in religione com[m]issæ
inobedientiæ, & pro humili & simplici hilariq[ue] superioribus exhibenda
obedie[n]tia, deniq[ue] pro mitissima patie[n]tia in omni ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

ac gemitu talem, o amantissima & fidelissima Domina, lapsura licet per infirmitatem ex diuina permissione commissum, mente reuoluisti. Quam sunt insuper omnia mœrore & compassione materna tua viscera concussa, super præcharissimo filio tuo, ab vno discipulorum suorum vendito & tradito, ab hoc trina vice negato, ab omnibus denique inter lictores crudelissimos solo relicto, qui sine cessatione, contumelijs, iniurijs, blasphemijs eum affecerunt. Pro hoc mœrore & doloris gladio o fidelissima mater te benedico milleque saluto. Ave electissima Dei genitrix virgo Maria, Amen.

Pia & affectiua deploratio multiplicis in religione commissæ inobedientiæ, & pro humili & simplici, hilarique superioribus exhibenda obedientia, denique pro mitissima patientia in omni obiurgatione, paupertate & dolore, Precatio V.

O Sanctorum omnium sanctissima, post Deum singulare priuilegium sanctitatis, summi regis mater & filia, virgo in æternum benedicta Maria: En in augmentum gaudij sempiternæque dulcedinis tuæ, cordi tuo virgineo purissimo represento ineffabilem mansuetudinem, patientiam singularem, obedientiam humillimam & incomparabilem præ dilecti nati tui Christi Iesu Domini nostri, quam tortoribus & hostibus suis exhibuit, ad eum in eum ferocissimis. Siquidem non restitit dum caperetur, non murmurauit dum ligaretur, non recalcitrauit dum duceretur, non maledixit dum traheretur, non comminabatur dum pedibus tereretur & conculcicaretur, non se vindicauit dum iniurijs afficeretur, non vlciscebatur dum ad eum iniustissime alapa caderetur: sed percussorem suum lenitate verborum & allocutione maluit placare benigna, quam vti vindicta: *Si male, inquit, locutus sum, testimonium perhibe de malo: Si autem bene, quid me cadis?* Quid hac responsione benignius, quid benignitate hac dulcius? Præter hæc in ferocissima captione, in atrocissima ligatione, in crudelissima & ignominiosissima sui, tanquam scelerosi latronis deductione, patientissimum non modo, verum etiam in cunctis iniurijs & conuitijs furiosissimæ eorum voluntati morigerum se & obedientissimum exhibuit, erga Patrem suum cœlestem gratissimus perseuerauit, pro qualibet iniuria ipsis quoque præcordialiter compassus est. O mater pietatis, o mundi spes & gloria, o peccatorum venia, clementissima Domina virgo Maria, quid miser ego, quid irreformatus, vitiolosissimus & inobediens ad hæc respondebo? En rex gloriæ qui totum mundum verbo creauit & regit, cuius potentia nemo potest resistere, quam humilis, quam obediens, quam paruus, quam infirmus, quam despectus propter me fieri voluit? Vbi iam sunt illa millia millium cœlorum agmina coram eo in facies suas procidentia, ipsum adorantia, benedicentia, laudantia & sine intermissione dicentia: *Sanctus, Sanctus, Sanctus?* Nimirum o amabilissima Domina nox est hæc amaritudinis, tempus mœrore, & hora tenebrarum. Et hanc tamen iam horribilem & tristem noctem propter me sponte aggressus est, tantam confusionem & ignominiam, tantum contemptum & opprobrium, tot pœnas & iniurias propter me benignè hilariterque sustinuit, quo patientiam mihi & humilem obedientiam commendaret. Ast quid infelix ego, o mater sanctitatis, o virgo Deo plena dicam ad hæc, qui non modo pro his me vllas quidem gratias, sed insuper tot offensiones, tot transgressiones præceptorum Dei & legum, statutorumque meorum retribuui, cum tamen ordini & superioribus meis in omnibus simpliciter obediturum me vouerim? Heu quoties superiorum meorum voluntate cognoscens, nisi iuberer aut monerer acquiescere seu satisfacere, renui?

Heu

IOAN. 19.

Esaiæ. 6.
Apoç. 14.

Heu quoties iussus & monitus falso me excusavi, plura fictè allegavi, & iussa dissimulaui? Quoties adhuc obstinata voluntate cogitando mihi statui nolle me in hoc vel illo obedire, etiãsi iuberer? sicq; ex sola voluntate mala, peccati inobedientiae, innumeris vicibus reũ me feci, antequã delinquendi præberetur occasio. Insuper quoties leuiter, & quasi sine cura aut timore, seu fortassè sæpenumero per contemptũ regulã meã transgressus sum & Prælati iussa nõ curavi? Heu quoties nõ modo prohdolor, statuta mea contẽpsi, aut iussum Prælati, verũ etiã sæpe impugnaui & in facie superioribus meis per contẽptũ restiti: sicq; Christũ Deũ meũ, & benedictũ filium tuũ in ministris & vicarijs suis instar furentiũ Iudæorũ, immũdis sputis conspui, & calapis immitibus facie eius cæcidi: Deniq; quoties fortassis alios etiã ne obedirẽt auerti atq; instigauĩ, aut si quos obedirẽtes cõspexi irrisi, persecutus sum, & contẽpsi? Hoc cine est imitari, seseq; cõformari humillimo, obedientissimoq; filio tuo? qui tamen si Deus æternus & immẽsus, tibi nõ modo & nutricio patri suo in templo, & per omnẽ vitã subditus fuit & in omnibus subiectus, verũ etiã furentibus inimicis suis, vt agnus mansuetissimus per omnia obediuit. Siccine etiã solennẽ meã profelsionẽ & votũ obediẽdi Deo, Ordini & superioribus meis actũ, adimplebo? Hacne via ad Christũ regẽ meũ in eã, in qua nũc est, gloriã, perueniã? Haudquaquã. Si voti trãsgressio grauius est crimen quã periurium, heu me quoties periurum effectum me pertimesco, quoties iustissimum & infallibilẽ iudicem me enormiter offendisse formido, quot irremediabilia dãnationis lamẽta præuaricatione virtutis obediẽtiæ mihi cõparasse metuo. Heu me igitur infelicẽ qui inde dãnari vehementer timeo, vnde etiã debuerã gloriofissime coronari. Scio equidẽ, & sciri aliud nil monastica exornare opera, quã humilẽ simplicemq; obediẽtiã: quandoquidẽ eadẽ fere omnia nullã aliũde habent virtutis speciẽ, nisi quæ ex obediẽtia fiunt: quæ etiã quicquid ex suo genere malum non est, bonũ facit, corona ac præmio dignum. Sine hac etiam procul dubio cuncta sordida sunt & fœtentia Deo opera mea, quantũcunq; maxima & præclara, vt potẽ infecta propriæ voluntatis læpra. Simpliciter in omnibus obediturũ me Deo vicarijsq; Dei voto & iuramento tam solenni addixi, resignans & offerens me totum & omnem voluntatẽ, sensum, intellectum, & iudicium proprium ipsi & vicarijs eius. Vx, vx, itaq; vx misero mihi ignaũ & ingrato homini, qui non salũ vsq; aded infructuosẽ in sacra religione tempus meum pretiosissimum trãsegi, occasiones merendi neglexi, tanto meritorum thesauro memet spoliaui, verũmetiam tot innumera & præclara opera (quia propria concepta & peracta voluntate) non perdidĩ modo, sed etiam per hæc pœnam & confusionem merui, gratiam & amicitiam Dei amisi, per inobediẽtiã & ignauiã meã eius mihi iram conciliaui: cũm omni penẽ momento, omni loco ac in omni re in immẽsum meritũ meum augere, maiorem Dei gratiam, dona eius & charismata mihi conciliare perfacilẽ potuissem. Quapropter ò gloriofissima virgo Maria mater Dei, spes pauperũ, refugium peccatorũ, misericordissima Domina & aduocata nostra præ omnibus sanctis, humiliter te peccatoribus inclinans ad te confugio, protege fugientẽ à facie iusti & tremendi iudicis, salua in te confidentẽ, ò mater pietatis, Respice me oculis misericordix, & auerte à me calamitosã hæc, quæ me inuenit & submersit infelicitatẽ.

Cum omni ergo militia cœlestis exercitus, funde preces pro me misero peccatore, & omnes cordis mei tenebras orando subtrahe. Diuinæ gratiæ lumen misericorditer infunde, & me per semitas simplicis & humilis obediẽtiæ clementer dirige, vt saltẽ toto hoc residuo vitæ meæ tẽpore, cuncta quæ iubebor omittere siue cauere,

siue agere per sanctam & simplicem obedientiam obtemperando expleam, ipsamque obedientiam propter Deum faciam. Fac igitur o virgo generosa, mater Dei gloriosa, sanctam obedientiam & perfectam mei abnegationem ex hoc propriam voluntatem omnino me relinquere, & abdicare, nihil ex propria voluntate, sed quod superioris fuerit iussu arbitrio eligere. Ita enim certo certius fiet à peccato me semper fore liberum, in conscientia tranquillum, mundum, hilarem & pacificum. Fac etiam me proprium sensum contemnere, consilium proprium abijcere, nihil nisi quod superior meus præscripserit aut definièrit bonum æstimare, de eius consilio nihil hæsitare, eius voluntati nihil præferre, contra eius iudicium nunquam disputare, eius iussa non discutere, mandatorum eius rationem non expetere, in obediendo non discernere, hoc est, vbi velim & vbi non velim obedire, non eligere, fructum aut utilitatem præcepti non discutere, sed obedientiæ meritum attendere, voluntatem iubentis etiam præuenire, quod causam habeat iubens rationabilem nõ ambigere. Ita denique facito o fons gratiæ & mater misericordiæ me meo præfidenti siue magistro exhibere, vt non timeat, sed audeat quæ mihi dicenda sunt, dicere, quæ iubenda iubere, & arguere quæ arguenda sunt: ne per impatientiam & iracundiam, meritum & proficiendi occasionem mihi surripiam & eruditionis fructum me priuem, dum eum ea tacere oporteat, ne per amaritudinem deterior fiam, ex quibus melior fieri debueram. Sed, o præfulgida cælorum regina, tuorum prærogatiuis meritorum cunctis cæli ciuibus sanctitate gloriosior & potentior, tuis mihi sanctissimis impetra precibus, vt ex desiderio conformitatis crucifixæ vitæ & mortis Christi Iesu filij tui toto affectu & omni insuper conatu meo stupendam eius patientiam, & mansuetudinem imitari studeam, qua omnes obiturgationes & reprehensiones, paupertatem & contumeliam, pœnam & dolorem de manu paternæ prouidentia eius æquæ & grato animo suscipiam, & maioribus malis me dignissimum agnoscoens, grauiora semper pati desiderem, & cuncta benigno patientissimoque animo longanimitè vsq; in finem sufferam, Amen.

Actio gratiarum pro immensi doloris & mortis acerbitate, qua sacratissimum & piissimū cor Deiparæ virginis Mariæ consissum fuit, dum inhumaniter & ferocissime, ligatus tanquam maleficus nocte media crudeliter & ignominiosissime ab Anna ad Caipham duceretur Christus natus eius, obiq; iniquis & impuris mendacis accusaretur, & blasphemia inculpatus mortis reus damnaretur.

T H R E N O 3 V I.

Fidelissima Deipara virgo materq; moestissima, Domina mea superdulcissima Maria, en cordi tuo materno & longè pijsimo represento miserandam illam lugubrem & ignominiosam processionem, deductionemq; filij tui, qua procul dubio maiori crudelitate, impetu, furore, & contumelia ad Caipham deductus est quam ante ad Annam. Siquidem paulisper iam in Annæ domo quieuerant, viresq; resumpserant, & insuper siti feruentissima præstolantes erant filij tui aduentum & adductionem in Caiphæ domum, in qua congregati erant scribæ, sentores, Pharisei & principes sacerdotum acuta inter se conquerentes consilia, falsos excitâtes testes, vt agnum innoxium & iustum neci traderent. Ideoq; crudelissimi hi Iudæorum ministri cum ipsis representare concitatissimè properarunt, pedibus eum protrudentes, necnon barba veneranda, crinibus, funibusq; quibus circuminctus erat pro-

Matt. 26.
Mar 14.
Luc 22.